

IN MEMORIAM

JANEZ NERED, UNIV. DIPL. INŽ. GRAD., 1930–2014

Marec 2014. Iz naše sredine je odšel upokojenec Janez Nered. Minilo je 84 pomladi, odkar se je 27. decembra 1930 v Ljubljani rodil Janez Nered, univ. dipl. inž. gradbeništva. Po osnovni šoli in končani gimnaziji v Ljubljani se je vpisal na Univerzo v Ljubljani, na Fakulteto za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, kjer je uspešno diplomiral leta 1957.

Še istega leta se je zaposlil v takratnem Železniškem projektivnem podjetju Ljubljana, ki mu je ostal zvest vse življenje, ne glede na transformacije, ki jih je podjetje doživljalo. Leta 1967 je opravil strokovni izpit pri Republiškem sekretariatu za industrijo in v tem času začel svojo kreativno projektantsko življenjsko pot. Leta 1998 je postal tudi pooblaščen inženir Inženirske zbornice Slovenije.

Janeza pozna slovenska stroka kot velikega poznavalca konstrukcij železniških mostov in kot človeka, ki je svoje znanje delil in nesebično priskočil na pomoč mnogim slovenskim inženirjem.

Njegovega prispevka k stroki ne bomo našli v člankih, ampak v izdelkih, ki jih vidimo kot objekte, ki služijo namenu – mostovih na železnicah in cestah. Kljub njegovemu priimku je slovel kot izredni sistematik in stroke vredni strokovnjak, ki je bil do konca svojih dni predan gradbeništvu z izrednim občutkom za dimenzije. Spominjamo se ga kot natančnega revidenta, ki zaradi odgovornosti, ki jo imajo projektanti, ni prepuščal stroke slabim rešitvam in kompromisom.

Njegov opus opravljenih projektov je obsežen. Vanj spadajo objekti križanj železnice z vodotoki, cestnimi vpadnicami v večja slovenska mesta, veliko število podvozov in nadvozov kakor tudi zahtevne sanacije starih objektov, ki še danes služijo namenu. Njemu gre zasluga za uvajanje različnih tehnologij gradenj pod železniškim prometom, ki jih je razvijal skupaj z mlajšimi projektanti in izvajalci. Družbi, v kateri je deloval, je zapustil veliko slikovno dediščino, saj je bil navdušen fotograf, in urejeno zbirko predpisov tako slovenskih kot tujih, ki jih je do pozne starosti urejal in kot mentor mladim projektantom razlagal njihovo vsakdanjo uporabo. Bil je zaljubljen v gore, ki jih je obiskoval s svojimi prijatelji. Tudi tam ga je spremljal fotografski aparat, brez njega ni odšel nikamor.

Pri svojem delu je uporabljal veliko logike, podkrepljene z znanjem, ki ga je na tem področju ponesla med znane slovenske inženirje, ti pa so mu izkazali svoje spoštovanje tudi na njegovi zadnji poti, za kar se vsem zahvaljujem.

25. marca 2014 je umrl človek, ki ga bomo težko nadomestili, predvsem kot nesebičnega in razumnega sočloveka, ki je z veliko mero premisleka reševal različne situacije v stroki kot tudi v svojem življenju.

Hvala ti, Janez, za vse, kar si nas naučil in nam dal v svojem življenju. Ohranili te bomo v trajnem spominu.

Dušan Zajc, univ. dipl. inž. grad.